

{ אז נדברו }

פרשת בראשית תש"פ | עלון מקוצר

להצטרפות לרשימת

התפוצה במייל,

להערות והארות:

a8447168@gmail.com

להשתתפות בהוצאות הגליון:

בנק:

חשבון 53957

בנק דיסקונט

סניף 106

באשראי:

"נדריים פלוס"

"קהילות"

בטלפון:

(מענה ממוחשב)

0799-654321

תודה מראש!!!

הושיעה ה' כי גמר חסיד.. אחר מטתו של מרן ר' ניסים קרליץ זיע"א

רק נכנסנו לפרשת בראשית העוסקת בבריאת העולם ונתבשרנו בבשורה המרה שנסתלק מן העולם אחד מהשותפים הגדולים ביותר של הקב"ה במעשה בראשית... מרן הגאון ר' ניסים קרליץ זכר צדיק לברכה שכל ימיו היו ד' אמות של הלכה ועליו נאמר: כל דיין שזן דין אמת לאמתו נעשה שותף של הקב"ה במעשה בראשית... והנה... במוצאי שמיני עצרת... לפתע ויהי ערב... ויכולו!!! הושלמה השותפות... והשותף הגדול נתבקש לישיבה של מעלה לחזור וליהנות מעולמו שבנה ונהיה בעל ההטבה היא... ואנחנו נשארנו יתומים...

היות ואני לא זכיתי להתקרב לאותו גדול זיע"א... וגם השמועה הגיעה ממש סמוך לסגירת הגליון... התקשרתי מהר מהר לתלמיד חכם אחד גדול שהיה מקורב אליו... והוא אמר לי במילה אחת: תכתוב שמרן ר' ניסים קרליץ ידע לשתוק!!!! זהו!!! זה מה שתכתוב...

אוהו... אני מבין מצוין... השאלה היא האם גם הקוראים מבינים מה המשמעות לשתוק... אני רוצה שתביני: יש הרבה שתקנים... כי אין להם מה לומר... אין להם מה לספר... אבל להיות מרן ר' ניסים קרליץ שהכל הגיע אליו... והכל השכים לפתחו... והוא ידע ההההכל... ולשתוק!!!! לשמור את הכל בפנים ולא להוציא החוצה... אתה יודע מה שזה???

שתיקה זו מכוונת פלאים!!!! שתיקה זה מכונה שיכולה לקחת את הלשון הרע הכי מלוכלך ולתרגם אותו לאור הגנוז... כן... הגאון מוילנא אומר: על כל רגע ורגע שאדם חוסם פיו זוכה בשבילו לאור הגנוז שאין כל מלאך ובריה יכולים לשער!!! תחשוב כמה לשון הרע'ים מרן ר' ניסים קרליץ נאלץ לשמוע ולהיחשף מתוקף תפקידו כדיין וכמכריע בענייני הכלל והפרט... וכל המידע הזה נשאר בפנים... עוד רגע ועוד רגע ועוד רגע!!! כן... דמותו של מרן ר' ניסים אצרה בתוכה כ"כ הרבה מידע שנשאר בפנים במשך עשרות אלפי רגעים... והנה... בשבוע הזה הגיע עת מתן שכרה... וכל הסודות האלו ירדו כמות שהם אלי קבר... וכעת בבת אחת הם מתורגמים לאור הגנוז שאין כל מלאך ובריה יכולים לשער... איזה עסקת פלאים...

מה הפלא שיום הסתלקותו הוא במוצאי שמיני עצרת... שבשיר של יום של שמיני עצרת אנחנו אומרים את הפסוקים: מזמור לדוד הושיעה ה' כי גמר חסיד כי פסו אמונים מבני אדם!!!! דוד המלך נאנח שהחסיד הסתלק מן העולם... ואז...?? אדם פסו אמונים מבני אדם... אין כבר על מי לסמוך... אין מישהו שאפשר להפקיד בידיים שלו מידע כמות שהוא ישאר אצלו כמו חומר גלם והוא לא יפרשן אותו בצורה הלא נכונה ולא יעביר אותו למי שלא צריך להעביר... **שוא ידברו איש את רעהו שפת חלקות בלב ולב ידברו**... אשר אמרו ללשונו נגביר... שפתינו איתנו מי אדון לנו... כן... לפניך שני אנשים שנאלצו להיחשף למידע מסוים שלילי... אחד לוקח את המידע הזה ומקיא אותו החוצה... מגדיל עוונות עד לשמים וחז"ל דורשים שהוא נחשב כופר בעיקר שנאמר: מי אדון לנו... ואילו השני לוקח את אותו מידע בדיוק ומתרגם אותו לאור הגנוז שאין כל מלאך ובריה יכולים לשער... ולא לא נותר אלא ללמוד לקח ולבחור מה לאמץ...

לאמץ את השתיקה הזו!!!! לאמץ את ההשקעה הכ"כ זולה הזו!!!! בסה"כ לשתוק... ולשון הרע הרי יש לנו מספיק... יש לנו מספיק מידע שלילי שנכנס לאוזן שלנו... אין צורך לחפש אותו... הוא מגיע לאוזן שלנו לבד... ובסה"כ לשתוק!!! ולשתוק זה לא רק לשתוק ולא לדבר... לשתוק זה גם לשתוק!!! לרתק!!! לשתוק זה לקחת לשון הרע עסיסי ששמעת על בן אדם מסוים או על קבוצה מסוימת... ולהתייחס למידע הזה כנתון יבש!!! שהתורה היא זו שתקבע עד כמה לחוש למידע הזה... האם לקבל אותו... ואם ע"פ התנאים המבוארים בחפץ חיים אי אפשר להאמין ולקבל את הלשנה"ר אז אתה לא רק שותק... אלא גם משתק את המידע הזה!!! אתה מחליט בדעתך שהוא לא נכון... כי אני דיין!!! אני אדם שחי בכל הנהגותי על פי תורה!! ועל פי משפטי התורה אין נאמנות למידע הזה שנמסר ומבחינתי הוא לא קיים... זה העומק של השתיקה!!! שתיקה זה לא רק כלי איכסון... שתיקה זה גם מיון נתונים ע"פ תורה!!! יש מידע שצריך להוציא אותו החוצה... אבל לא דרך הפה... אלא דרך הלב... הלב הטהור והנקי שמוכתב ע"פ תורה מבין איזה נתונים מותר להשאיר בלב ומה אסור...

וזה היה מרן ר' ניסים קרליץ זיע"א שנשא על לבו את חושן המשפט!!! לב טהור שכל פעימה שלו הייתה מוכתבת לפי ד' חלקי השולחן ערוך... והלב הזה נדם במוצאי שמיני עצרת מתוך זעקת: הושיעה ה' כי גמר חסיד... ולנו לא נותר אלא לאחוז בקצות דרכיו כדי שלא יהיה חלילה פסו אמונים מבני אדם...

המסר הזה הוא כמובן מאוד נקודתי... ובדאי שלא מתחיל להקיף את גדולתו של מרן ר' ניסים קרליץ זיע"א... אבל לא התיימרנו להקיף... ובפרט שלא בזמן המועט הזה...

יתן ה' ופטירתו של אותו גדול תהיה כפרתם של ישראל וזוכה כולנו לביאת גואל במהרה אמן.

הסיפור מתח של החיים...

כולנו מכירים את המימרא הידועה של רבי עקיבא: ואהבת לרעך כמוך זה כלל גדול בתורה!!! אבל יש עוד מימרא שלא כולם יודעים... בן עזאי חולק על רבי עקיבא... בן עזאי סובר שהכלל הגדול בתורה זה משהו אחר... זה **ספר תולדות אדם**... זה **כלל גדול כמורה דברי בן עזאי!!!!!!**

בן עזאי סובר שהההכלל בה"א הידיעה... הכלל הגדול שעליו עומדת כל הבריאה... זה הפסוק: זה ספר תולדות אדם!!!!!! מה הכלל הגדול פה??? מה בכלל כתוב בפסוק הזה??? אז ככה... דבר ראשון בפסוק הזה כתוב שחור ע"ג לבן: שכל בן אדם כותב ספר... הספר מתחיל ביום הראשון שבו הוא נולד... ומסתיים ביום האחרון שבו הוא מת... כל יום זה דף... כל יום מתווסף עוד דף בביוגרפיה ובספר שהאדם מחבר על עצמו... השאלה היא: מה יהיה כתוב בספר??? זה... זה כבר תלוי בו... ו... ובשביל זה יש לנו את כל התורה... שהיא הספר שניתן לנו... כדי שנלמד מהספר הזה... ו... ונשתדל לעשות הכל... שהספר שלנו יהיה מתואם עם הספר של התורה... שהביוגרפיה שלנו תהיה חיקוי מושלם לספר התורה הזה...

 שים לב לדבר מדהים: בפרשת בראשית כמה פסוקים יש??? מאה ארבעים ושש!!!! וכמה שנים מקופלים בפרשה הזו?? למעלה מאלף מאתים שנה!!!!!! תבדוק... מלידתו של אדם הראשון עד חמש מאות שנה לחיי נח... תעשה את החשבון...

והנה... אנחנו לאט לאט מתחילים להיכנס לתוך החומש... כל פרשת נח... כמה שנים זה??? תעשה אתה את החשבון... הלאה... עוברים לפרשת לך לך... וירא חיי שרה... כמה שנים זה??? וכן הלאה... וכן הלאה... מה תגלה???

הפרשה הראשונה בתורה משתרעת על **חמישים** משנות עולם!!! ואילו הפרשה השניה כבר יותר זמן... ו... וממתי שמתחילים לדבר על אברהם... פתאום העסק נעצר!!! התורה מתעכבת שם... מדברת עליו... ומפרטת בו פרטים ופרטי פרטים... ואז מגיע יצחק ומגיע יעקב ושבטי קה... ואז עם ישראל נולד... ו... ומכאן ואילך כל ארבעת החומשים (למעט פרשת שמות) משתרעים בסך הכל על ארבעים שנה שעם ישראל היו במדבר!!!! (בו בזמן ששליש לפחות מכל זה מתמקד רק בשנה הראשונה והשניה ליציאת מצרים...)

מה הפשט בזה?? לכאורה יש פה חוסר פורפורציות... בפרשה אחת בתורה "נדחסים" להם כביכול 1200 שנים... ואילו ארבעים שנה תופסים ארבע חומשים???
 וכי ככה משרטטים את ספר תולדות האדם???

התשובה היא: כן!!!!!! בדיק ככה!!!!!!

זה בדיק מה שהתורה אומרת: **"זה ספר תולדות אדם ביום ברא אלקים אדם בלמחמא אלקים עשה אותו"** אדם זה דמות אלוקים!!!! לאדם יש תפקיד!!! כשהוא מבצע את התפקיד שלו... אז אפשר לקחת יום אחד בודד ולעשות ממנו את כל פרשת וילך האזינו וזאת הברכה..." (בן מאה ועשרים שנה אנוכי היום) אפשר לקחת חודש ימים ולעשות ממנו את כל חומש דברים... אבל כשאדם לא מבצע את התפקיד שלו... אפשר לדחוס יותר מ-1200 שנה בפרשה אחת...

וכך זה אצל כל אחד ואחד מאיתנו: כל אחד מאיתנו כותב לעצמו את הספר שלו... ויש לספר הזה פרקים... ובידינו הבחירה איך הספר הזה יראה... יכול להיות לך בן אדם שיש לו ספר דקיק... בספר שלו יש בסך הכל שלוש פרקים... בפרק הראשון משרוטט **בקיצור נמרץ** את כל החמישים שנה שקובי הספיק להיוולד... לאכול... לשתות... לשחק... לגדול... להשתעמם... להתחתן... לעבוד... להתפרט... לחפש כסף... למצא כסף... לאבד כסף... לעשות רישיון... לשלול רישיון... לקנות בית... למכור אותו... בקיצור: הפרק הראשון מכל חמישים שנה תמימות בשתי עמודים עלובים!!!! ואז מגיע פרק ב'... מה יש בפרק ב'?? בפרק ב' ממש במקרה אבא של קובי מת... ו... ואז במשך שלושה חודשים הוא לבש כיפה והתחיל להגיע לתפילה לומר קדיש... והוא התעטף בציצית... שמר קצת שבת... ופרק ב' מתמקד כולו באריכות בשלושה חודשים הספציפיים האלו... שם כתוב בפרוטוטו את כל המצוות והמעשים טובים שקובי עשה בשלושה חודשים הקצרים האלו... ו... ואז מסתיים פרק ב'... ומתחיל פרק ג'... שהוא סוקר שוב בקיצור נמרץ מגיל חמישים ושלושה חודשים ועד גיל תשעים... שם שוב מתואר בקיצור נמרץ כככל מה שעשה קובי בשלושים שנות חייו האחרונות... יצא עם הכלב... חזר עם הכלב... הלך לדואר... חזר מהדואר... הלך לרופא משפחה... לקח מספר בבית מרקחת... חזר הבייתה... יצא לחנות... קנה שתי מלפפונים... פגש חבר וסיכם איתו שהעיקר הבריאות... נכנס לבית חולים גריאטרי... ומשם לא יצא יותר... ו... וזהו... כאן מסתיים הסיפור שלו...

זה ספר תולדות אדם!!!!!!

ישנם רגעים בחיים שתופסים פרקים שלמים בספר תולדות אדם!!!! וישנם עשרות שנים שבקושי מקבלים עמודה עלובה בספר!!!! **ואנחנו!!!!** רק אנחנו... אנחנו נבחר מידי יום ביומו... כמה היום הזה יתפוס מקום בספר!!!!

 תפתח ספר ביוגרפיה... איזה שאתה רוצה... תמיד יש שנים יותר דומיננטיות ושנים יותר רגועות... אם מדובר באיש ציבור שעבר שואה... או לחילופין לוחם שעבר מלחמות... אז שים לב שרוב הפרקים הדומיננטיים של הספר מתמקדים במלחמה המדוברת או בשנים של השואה... ו... ואח"כ זה די משעמם... אז או... או שהשנים שלאחמ"כ ממשייכים לשחזור איכשהו את אותם שנות המלחמה... או... שהספר נהיה באמת מרדים ומשעמם עם כל מיני תמונות של שחזורים... **ככה בדיק גם איתנו!!!! אנחנו אדם!!!** אדם זה שילוב של "אדמה לעליון" עם "אפר דם מרה" אנחנו נמצאים במלחמה תמידית... הספר שאנחנו מחברים עוסק במלחמת חיינו... אז נכון שלא כל הזמן יש מלחמות... אבל גם באותם שנים שאין מלחמות... אבל הכל טוב סביב המלחמה... יהודי יקר: עובר עליך כעת התמודדות... קושי... ניסיון... דע לך: אתה כעת נמצא באמצע חיבור הספר המרתק של חיך!!! הקושי בעז"ש יעבור... אבל הפרק הזה בספר ישאר תמיד דומיננטי... גם בעוד עשרים שנה... כל הסייעתא דשמיא שלך תשען ותתבסס על אותו ניסיון שנבחת בו ועמדת בכבוד... יש לי שכן זקן תרח... חצי סיעודי... אין לו שום דבר בחיים... אבל!!!! לפני עשרות שנים... במלחמת

השחרור... הוא שירת בצבא... ו... והוא עשה איזה מעשה גבורה... הוא השתלט על חמשה מחבלים... ולכד אותם... והוא קיבל אות הצטיינות והצטלם עם הרמטכ"ל ושר הבטחון... ודיברו עליו בכל העיתונים ומאז ועד עצם היום הזה... זה עושה לו את ככלל החיים... הבית שלו מלא בתמונות מאותו מעמד... ואם אתה רוצה להחזיר אותו לחיים... רק תזכיר לו את זה והוא לא יתעייף לספר לך את כל הסיפור בפעם המיליון...

סליחה מראש... וכמובן להבדיל... אבל על אותו משקל בדיק:

תחשוב שכעת... ברגעים אלו... נמצא לו יהודי כבר שלושת אלפים שנה בגן עדן... ואת ככלל הנצחיות שיש לו שם... הכל הוא קיבל מאיזה תקופה של שנתיים שלוש שהיה לו התמודדות קשה באמונה או בטחון והוא עמד בה בגבורה... ומאז ועד עצם היום הזה יש לו ש"י עולמות... ש... שהם ימישכו ללוות אותו לנצח נצחים... ולהבדיל בדיק כמו השכן שלי הזקן הסיעודי שאת כל החיות שלו כעת הוא שואב מאותו מבצע קדש שלפני עשרות שנים הוא התאזר באומץ ועשה את אותו מעשה נועז... אז קח בחשבון יהודי יקר: שאם כעת יש לך תקופה קשה... גם אם היא נראית לך ארוכה... ובלתי נסבלת... ו... ולא נגמרת... אבל לטווח ארוך... וכ"ש לטווח של נצח נצחים... אל תשכח שעל זה!!! על התקופה הזו אתה הולך לקבל את כל הנצח נצחים שלך

ו... ויש פה פרט נוסף שמאוד חשוב לדעת: שלא תמיד יש מלחמות!!! כמו שבצבא לא תמיד יש מלחמות... יש רק פעם ב... מלחמה... ש... שאז זו ההזדמנות של החייל לבטא את עצמו... ו... ולקנות את עולמו (-עולם הזה כמובן) ולכן החיילים כ"כ ששים אלי קרב... סוף סוף יש להם אפשרות להוציא את הכישורים והאימונים שלהם מהכח לפועל...

ככה בדיק... הקב"ה **לא תמיד** מעמיד אותנו במלחמות עולם מול היצר הרע... אמנם התמודדות יש תמיד... המלחמה הקבועה ישנה תמיד... אבל מלחמות עולם??? זו הזדמנות שמגיע רק בכמה שנים... ו... ושם נקודת המבחן ומקפצה ו... וממנה יש לנו הזדמנות לשאוב את כל הדלק והעוצמה לעשר עשרים שנה הקרובות... התקופה הקשה הזו... כמה שהיא קשה... אבל הרבה יותר ממה שהיא קשה... היא **גורלית ומכרעת!!!!** לתקופה הזו יש השלכות שתקח בחשבון שבטווח ארוך אתה תודה בפה מלא שהיה כדאי ובגדול... קל לדבר... כמובן...

לא לשכוח!!! שכשאנחנו ברגעים קשים... אנחנו באמצע לחבר את אחד הפרקים המרתקים ביותר בספר ובסיפור חיינו... זה אחד הפרקים וההזדמנויות היחידות שלנו להוכיח את ה"זה ספר תולדות אדם" --- **בדמות אלוקים עשה אותו...**

זו אחת ההזדמנויות שמי יודע אם עוד יגיעו להוציא את הדמות אלוקים שלנו מהכח אל הפועל...

--- בעולם שלנו יש שני אלפים תוהו!!!!!!

לא חבל?? אלפיים שנה זה הרבה מאוד... וככה... בתוהו???
 אז זהו!!!! שגם שבעים שמונים שנה זה גם הרבה מאוד...
 לא חבל ששבעים אחוז מהם הולכים בתוהו??
 כשנח נולד... כולם קראו לו כך נח- כי זה נחמנו ממעשינו ומעצבון ידינו... נח יצר את המחרישה שהקלה מאוד על העבודה... אז נח באמת הצליח לנחם את כל העולם!!!!!!

אבל אף אחד לא הצליח לנחם את נח בעצמו...

אותו נח ברגעים הראשונים שיצא מן התיבה ועמד משתומם כולו מול עולם ריק ריק ריק... מול כל הפיתוח הגדול שהעולם התפתח במשך אלף חמש מאות שנה והההכלל נשטף ונאבד והיה כלא היה... **מי ינחם את נח???** אתה יודע מה הדבר היחיד שיכול לנחם אותו??

הדף האחרון של הספר!!! בדף האחרון של ספר תולדות אדם כתוב משפט אחד ויחיד... **סוף דבר הכל נשמע את האלוקים ירא ואת מלכותו שמור כי זה כל האדם!!!!**

--- גם אם הולך קשה... גם אם עוברת עליך תקופה קשה... אל תשכח שהתקופה הזו מוסרטת!!! מתועדת!!! בתלת מימד!!! היא תקופה גורלית שכל תנועה שלך נבחנת... התקופה הזו הולכת להיחרט לנצח נצחים... רק שתביך: אין היום מי שלא מזמין לחתונה צלם!!! למה?? כי... כי חתונה זה אירוע של פעם בחיים!!! זה אירוע שמלווה אותנו כל שנה מחדש ביום הנישואין... האירוע הזה גם לווה אותנו בחתונת הכסף לאחר 25 שנות נישואין... ומקווה מאוד שגם בחתונת הזהב לאחר 50 שנות נישואין... אז תחשוב שהחיים כולם הם "בי הלול" שהולכים ללוות אותנו לנצח נצחים... אז כל רגע ורגע פה הוא נצח!!! הוא רגע ששווה להנציח אותו!!!! איך הצלם אמר לי בחתונה...?? תחייך לתמונה!!!! אבל אוי... לא חייכתי... הצלם עשה לי עוד תמונה... ואמר לי... טוב... אז תחייך עכשיו... ולמה?? כי כל תמונה זו הנצחה בפני עצמה!!!

כל רגע בחיים זה נצח נצחים... גם אם את הרגע הקודם לא ניצלנו ולא הנצחנו... אפשר להנציח את הרגע הבא... **חטוף ואכול חטוף ושתה כי האי עלמא ככי היוליוו!!!!!!**

חזק ואמץ כי אתה!!!!!!

קין והבל!!!! שני הבנים של אדם וחווה... הסיפור שלהם ידוע לכולנו. כידוע: קין הביא קרבן לה'... והבל הביא גם הוא... והקב"ה קיבל את הקרבן של הבל ולא של קין... נפלו פניו של קין והוא קם בחמתו והרג את הבל... קין קיבל את ענשו ולאחר שבע דורות הוא מת... למעשה... בסופו של דבר גם קין מת וגם הבל מת... ועיקר ההמשכיות של העולם עברה דרך בן שלישי שקוראים לו שת...

השאלה הנשאלת: מה בכל זאת??? עדיין מה בכל זאת המשבצת של קין והבל בעולם??? סוף סוף פרשת בראשית זו פרשה מאוד יסודית!!! אין שום דבר שמתחיל ונגמר שם... כל שם עצם שמזכר בפרשת בראשית זה יסוד ואבן פינה שעליו מושתת כל המפה של העולם... אז מה המשבצת של קין והבל??? איפה אנחנו פוגשים אותם באלפי שנות דור שאחרי פרשת בראשית???...

הביאור בזה הוא כך:

סוד כמוס!!!! על פי כתבי האר"י: משה רבינו הוא לא פחות ולא יותר לגול של הבל!!! ואילו קין?? מי זה קין??

לא פחות ולא יותר רבי עקיבא הוא משורש קין!!!

רבי עקיבא - קין!!! ומשה רבינו - הבל!!!

בקיצור: קין והבל זה שני כוחות שאמורים ללוות אותנו עד ביאת גואל... אמנם בפרשת בראשית הסיפור נגמר כמו שהוא נגמר... אבל זה היה רק ההתחלה... קין והבל עוד הולכים להיפגש בהרבה הזדמנויות עד שבסופו של דבר שניהם יביאו יחד את התיקון השלם...

קעת צריך להבין במה זה מתבטא??? בא נשאל ככה: כל אחד מאיתנו שייך או לסוג של קין או לסוג של הבל... השאלה היא: איך בודקים כזה דבר?? ובמה זה מגיע לידי ביטוי???

ובכן: קין נקרא קין... על שם מה?? **קניתי איש את ה'...** אני שותף של ה'... קין נולד עוד לפני החטא!!! עוד ביום ששי... כשהקב"ה פנה לאדם הראשון ואמר לו: אני בוחר בך כשותף שלי!!! אדם הראשון הכיר בכוחו העצום!! הכיר בחשיבות הגדולה שלו!! הקב"ה מסר בידיים שלי את כל העולם... ועל זה הוא קרא שם בנו **קין!!!**

קניתי איש את ה'!!! הוא הכניס באותו בן את הכח והעוצמה הזו... אני השותף הבלעדי של ה'!! ה' כביכול קני לי... הקב"ה תלה את השפעתו והנהגתו במעשים שלי...

ואז קרה מה שקרה... אדם הראשון חטא ונטרד מגן עדן... הושלך לארץ... ושם נולד הבן השני... כאן כבר יש מהפכה!!!!

אין קוראים לו?? הבל!!! הבל הבלים הכל הבל... אדם הראשון כעת מסתכל בנקודה ההפוכה לגמרי: אני כלום... אני עפר ואפר. אדם כחציר יבש כציץ נובל כאבק פורח וכחלום יעוף... הכל הבל...

זה לא סתירה!!! קין והבל שניהם בנים של אדם הראשון!! ושניהם אמת!!! מצד אחד: מצידו!!! מצד האדם הכל הבל הבלים... אין לי כלום מצד עצמי... אני יש מאין... (את זה אדם הראשון הבין היטב לאחר החטא) אבל מצד שני: האמת עדיין נשארה בעינה... סוף סוף הקב"ה בחר אותי כשותף... ומצד הקב"ה אני חשוב מאוד.. שותף נצחי... קין- קניתי איש את ה'...

קעת תכל'ס: מי יותר גדול?? קין או---

שאלה קשה!! עקרונית... אליבא דאמת בודאי שקין יותר גדול מהבל... קין הוא הבכור... קין נולד למצב המקורי. קין יודע את מעלתו... מכיר בחשיבותו... ולכן ככה הוא גם מתנהל... קין יוזם... קין הוא הראשון שיוזם קשר עם הקב"ה... הוא הראשון שמביא קרבן לקב"ה... (הבל לא יוזם מצידו... כי מי אני בכלל... אני הבל) הבעיה היא: שדווקא מרוב שקין מכיר בכוחו!!! אז הוא עלול לקחת את זה למקום של גאווה... והוא מפגין כח ועוצמה גם מול הקב"ה... כי אם אני שותף גמור של הקב"ה... אז גם מולו אני יכול להפגין כח ולתת לו מה שאני מבין... גם את הפחות מובחר...

לעומת זאת הבל??? הבל מצד טבעו הכנוע מבין שהכל הבל... הבל יודע ש"נחננו מה..." ממילא כשהוא נותן לקב"ה הוא נותן את הכי הכי טוב... כי הכל שייך לקב"ה...

פה!!!! בנקודה הזו הבל יותר טוב מקין... הבל מתבטל לקב"ה לגמרי... כשמו כן הוא... הבל הבלים... והוא אכן ביטל את כל ישותו ונתן את כל כולו... את ההכי הכי טוב... ואז כמובן: ושע

ה' אל הבל ואל מנחתו... לעומת זאת קין??? קין השתמש בכח העוצמתי שלו בהפגנת כח מול הקב"ה וממילא "ואל קין ואל מנחתו לא שעה..." אז נכון!!! הפעם קין טעה... הפעם קין ניווט את התכונות שלו למקומות שלילים... אבל עדיין... נא לא לשכוח שבסופו של דבר הבל מת... ואילו קין עדיין נשאר חי... נשאר חי עוד שבעה דורות... בזכות מה?? בזכות הקין שבו!!! בזכות ההכרה העצמית שלו שהוא שותף של הקב"ה... בכח הזה הוא לא מאבד עשתונות... והוא ניגש להידברות עם הקב"ה... הוא הצליח להתפייס עם השותף- קוב"ה... ולקבל חנינה של שבעה דורות... הוא הצליח אפילו לקבל אות לבלתי הכות אותו כל מוצאו... זה הכח של קין!!! אבל חכה... ימים יגידו... ונשמתו הקדושה של הבל שוב נשלחה לעולם... והפעם בדמות משה רבינו!! "והאיש משה עניו מאוד מכל האדם אשר על פני האדמה"!!! כל כולו ענה ושפלות... הבל הבלים... "ונחננו מה..." אני כלום כלום... אני נשמת הבל... אני חי בהכרה שאין עוד מלבדו וחוף מזה הכל הבל...

והנה!!! לפני שמשה רבינו יורד עם הלוחות... הקב"ה מראה לו דור דור ודורשיו... ופתאום משה רבינו מזהה מישהו מוכר... אדם אחד יש בסוף כמה דורות... ועקיבא בן יוסף שמו... שהוא לא פחות ולא יותר שורש קין!!! ואותו קין כעת עומד ודורש על כל קוף וקוף תילי תילים של הלכות... משה רבינו- נשמת הבל... מתבונן ורואה את רבי עקיבא- את נשמת קין!!! הוא רואה את קין מתגלה שוב עם כל העוצמה שלו... אבל הפעם בדרך חיובית...

אותו קין שהסתובב בעולם בתחושה של "קניתי איש את ה'..." אותו קין שיצא מלפני ה' כגונב דעת עליונה... לפתע אותו קין מתגלה מצד אחד עם אותם תכונות!! ועם אותם עוצמות!! אבל את כל העוצמה הזו הוא לוקח למקום הכי קדוש והכי נשגב!!!

רבי עקיבא... מה זה רבי עקיבא???

ר' עקיבא הוא תלמיד חכם- שותף של הקב"ה במעשה בראשית!!! ואילו הקב"ה כביכול מתנער ממנו... רבי עקיבא מקבל מכות מכל הכיוונים... כל הרקע שלו מר... בן גרים... עם הארץ ארבעים שנה... זה העבר שלו... ואילו ההווה שלו?? עוד יותר גרוע... גם אחרי שהוא כבר נהיה רבי עקיבא והוא בונה ישיבה של עשרים וארבע אלף תלמידים... בבת אחת הם נקטפים ממנו באיבם... ואילו העתיד שלו?? הכי מר

ה" ומנווט אותה עם כל העוצמה לנאמנות כלפיו יתברך... הרי לא נותר למשה רבינו- נשמת הבל... אלא לעמוד ולשאול: יש לך אדם כזה ואתה נותן תורה על ידי??? שלח נא ביד תשלח... תשלח את הגאולה ע"י רבי עקיבא...

ונמהר... סורקים בשרו במסרקות של ברזל... הקב"ה כביכול "מנסה להתנער" מהשותפות איתו... הקב"ה כביכול מראה לרבי עקיבא בכל דרך אפשרית שהוא לא חפץ בו... לא מעוניין בו... (היום בדורנו... אנחנו מאוד הרבה מתבססים על סימנים ועל הוכחות משמים... אם ר"ע היה מתבסס על סימנים משמים... היה לו את כל ההוכחות הכי מוצקות שהקב"ה לא מעוניין בעבודת ה' שלו...) הקב"ה שולח את הרשעים והם סורקים את בשרו של ר"ע במסרקות של ברזל... מה צועק מהמעשה הנוראי הזה??? רבי עקיבא... תעזוב... אתה לא רואה שהקב"ה זורק אותך... לא מעוניין בך... לא רוצה איתך קשר... תראה איזה מיתה משונה הוא ברוך לך...

אבל הקב"ה לא מקבל את הטענה של משה רבינו!!! הקב"ה רוצה שהתורה תגיע דווקא ע"י משה רבינו... העניו מכל אדם... נשמת הבל... שכל כולו מבוטל לקב"ה... משה רבינו מראה לעם ישראל אותות ומופתים... מראה להם עד כמה הקב"ה גדול וגדול ואינסופי... אבל אני?? ונחנו מה... אני עפר ואפר... אני הבל... הבל הבלים... ועל ידו!! דווקא על ידו ניתנה התורה!! הוא זכה להיות הצינור הכי טהור והכי סטרילי שהוא הממצע שדרכו הקב"ה הוריד תורה לישראל... משה רבינו מכיין את הטלסקופ לכיוון מעלה... מראה לעם ישראל כמה הקב"ה גדול... אבל אני? אני כלום!!!

אבל לא!!! רבי עקיבא הוא נשמת קין!! ולקין יש כח עוצמתי!!! כל שמו וכל מהותו של קין זה **קניתי איש את ה'!!!** ה' יתברך כביכול קנוי לוי!! ואם הקב"ה בחר בי כשותף שלו ומסר בידים שלי את הנהגתו... אני אלך איתו בנאמנות עד הסוף עד הסוף עד הסוף... גם אם הוא יזרוק אותי... וגם הוא כביכול ינסה לדחות אותי... אני בכל מחיר אמשין לאחוז בו ולאהוב אותו ולידבק בו... זה מה שר"ע אומר ברגעיו האחרונים: כל ימי הייתי מצטער מתי יבא לידי ואקיימנו... מתי אזכה לקיים ואהבת את ה' אלוקין בכל נפשך... אפילו נוטל את נפשך... עכשיו בא לידי ולא אקיימנו??? פונה רבי עקיבא לתלמידיו ואומר: אני שורש נשמת קין!!! הקב"ה נתן לי מתנה ואיפשר לי לקנות אותה... איפשר לי להיות שותף גמור שלו בכל מחיר!! אני כביכול שווה לו!!! בי מלכים ימלוכו!!!

אבל יום יבא... ולקראת הגאולה יגיע תורו של קין... קין צריך לסיים את התיקון... ואז מגיעים ימים של הסתרת פנים... ואנוכי הסתר אסתיר... ובדורו של רבי עקיבא כבר לא יראו את גדלות ה'... אדרבה... איה גבורותיו איה נוראותיו... ההשגחה פרטית נסתרת והכוחי והעוצם ידי נושא ראש... כאן משה רבינו כבר לא מופיע... הוא לא מראה לנו אותות ומופתים... את הקב"ה אנחנו לא רואים... ו... ואם כעת!!! במצב הזה!! יבא אלי משה רבינו- נשמת הבל... ויאמר לי: ונחנו מה... הכל הבל... אני אהנהן בראשי חזק חזק ואומר: נכון... אני באמת כלום... ואם אני כלום... אז באמת אין לי מה לעשות... כל טוב... אני נכנס למיטה... שוקע בתהומות ההסתרת פנים...

אבל לא!!! כאן לפתע מגיע מקומו של קין!!! להופיע ולומר: אמנם את גדלותו של הקב"ה אנחנו לא רואים... אבל כאן הגיע התור שלי!!! להיות גדול!!! וכאן ההזדמנות שלי להופיע בתור שותף נאמן מתוך גדלות נפש ולהביע נאמנות לקב"ה!!! להראות לו שבכל מצב אני מאמין בו ונאמן לו... ובכל מצב אני מוסר נפש למענו... גם כשאני לא רואה אותו...

ויצאה נשמתו באחד... ברגע שרבי עקיבא עמד ביסורים הכי קשים ושם!!! שם הוא המליך את הקב"ה... שם קין ניצח!!! קניתי איש את ה'... בפעם הקודמת קין לקח את העוצמה שלו וניצל אותה לכיוון שלילי... לכיוון של גאווה... למקום של התנצחות נגד הקב"ה... אבל כעת!!! קין לקח את אותה עוצמה!!! את אותו כח!!! ולכן הוא ניווט אותו?? לנאמנות הכי גדולה!!! אני נאמן לקב"ה בכל מחיר... גם אם הקב"ה ינסה לדחות אותו ולהתנער ממני בכל דרך... אני אדבוק בו בכל הכח ואנצח!!! מה שיהיה ומה שלא יהיה "ואהבת את ה' אלוקין..." ברגע שקין לוקח את העוצמה של "קניתי איש את

מקובלנו שמשיח בן דוד תלוי בקין... בדור האחרון צריך את הכח של קין... את האמונה בכח היחיד... כן... אני בעצמי... אני לבד יכול להמליך את הקב"ה בכל העולם כולו... חזק ואמץ כי אתה!!!!!!

ההזדמנות האחרונה להצטרף לדף היומי

למי שזה רלוונטי בשבילו ועדיין לא זוכר... בימים הקרובים מתחילים במסגרת הדף היומי את המסכת האחרונה... כעת זו ההזדמנות האחרונה לקפוץ על הרכבת... לקפוץ על הקרון האחרון של הרכבת שהתחילה לפני שבע שנים וכעת היא צועדת לקראת סיום הש"ס... וכעת הקרון האחרון פותח את שעריו... כן... התיאור הזה הוא בהחלט דמגוגי... אבל למי שהיה רוצה באמת להתחיל את מסכת ברכות בעוד קצת יותר מחודשיים... מומלץ לו בחום להתחיל כבר עכשיו!!! להגיע עם משהו בידיים!!! לא לסמוך על ההתלהבות הרגעית של התזמורת וההגברה וההרבה אנשים שהיו בסיום... אלא להגיע עם משהו קצת מעשי בידיים... להגיע מתוך היכרות אישית עם המושג ששמו מסכת נדה... להגיד לך שמסכת נדה היא מסכת קלה??? לא!!! מה שנוכח נכון... מסכת נדה היא דווקא מהמסכתות היותר קשות... אבל מה שבטוח שהיא פחות קשה ממה שאתה מדמיינ... והכי הכי: אם את מסכת נדה תלמד ותצליח ללמוד כל יום דף... אז אתה יכול בהחלט לטפוח לעצמך על השכם ולומר: זה בסדר... עברתי את טבילת האש... אם את מסכת נדה הצלחתי ללמוד במסגרת דף היומי... אז מסכת ברכות ושבת זה... זה... זה כבר "קטן עלי"... אני כבר מכוסה לשנה הקרובה... (כשגיע למסכת עירובין נדבר שוב...)

עכ"פ למי שמעניין אותו התכנים של מסכת נדה... ידועים דבריו של בעל ספר "טהרת ישראל" בהקדמתו שמפליג בקדושת לימוד מסכת נדה ובסגולות הנפלאות שיש בעסק ההלכות האלו... וחזק מזה... צריך לדעת שכל אחד שזכה יש לו ילד אחד אם לא יותר... ואשתו נתחייבה בקרבן יולדת... היות ומפני חסאינו גלינו מארצנו ואין אנחנו יכולים לעשות חובותינו... אז אחת מהסוגיות שעוסקות בקרבן יולדת זה פרק המפלת עיי"ש...

ועוד מילה אחת: מסכת נדה היא הגמרא הרשמית היחידה ששייכת לסדר טהרות ומותר!!! מותר לפגוש קצת את סדר טהרות... זה הסדר הארוך ביותר בש"ס והקדוש ביותר שיש בו את הסגולות הכי גדולות לעילוי נשמה בכלל ולטהרה בפרט... אין לנו בסדר טהרות את הלוקוס לבחור איזה מסכת אתה רוצה ללמוד... כי זו המסכת היחידה בש"ס ששמונים אחוז ממנה הוא טהרות (ורק חמישית ממנה זה איסור והיתר...) ואדרבה... האיסור והיתר יוצא בזמן הכי מתאים!!! כי את מסכת נדה אנחנו מסיימים סמוך ונראה לתחילת שובב"ס... אז יוצא בדיוק טוב... את הגמ' תלמד עכשיו... וכשתגמור את הגמ'... אז יתחילו ימי השובב"ס ותתחיל ללמוד את ההלכות... ובמקביל תתחיל ללמוד דף היומי מסכת ברכות...

אחרי כל הפטפוטים הרבים... מה שבטוח... יש כאלו שלא צריכים ללמוד דף היומי... כי הם לומדים בעיון... אבל מה שעוד יותר בטוח שיש כאלו שאם הם לא יהיו ריאליים והם לא יתחילו ללמוד דף היומי... קיים חשש כבד שאם יעזבו את העולם הזה בלי לשזוף את העין על חלק נכבד מהש"ס... וכיון שכך... כאן זה לא המקום לעשות חשבונות ולמוד"ס אם אני כן אווז מזה או שזה מיועד עבור בעלי בתים... תכל"ס... על הש"ס אני יום אחד צריך לעבור... לפחות מלמעלה... ויתכן שזו הזדמנות!!!!

כן... באיזשהו מקום סיום הש"ס בדף היומי הוא סוג של תוק תוק והזדמנות לחשבון הנפש לחלק מהלומדים ועמלי תורה שאמנם ב"ה שתולים בבית ה'... אבל הקצב לפעמים בעוכם והשנים מתקדמות... והזקן מאפיר וגם התלמידי חכמים הגדולים יום אחד מוצאים את עצמם מצטרפים למסלול דף היומי בשביל לפזוף את הש"ס... ואין על מה לדבר שאצל בעלי בתים זה ממש בגדר מוצר יסוד שניתן לראות במשך היום מי אכל ארוחת בוקר ששמה דף היומי ומי לא... יתן ה' שנזכה לכה"פ להשתתף בשמחת תורה של תורה שבעל פה... ילכו מחיל אל חיל משמחת תורה שבכתב לשמחת תורה שבעל פה.

אלוקים מושיב יחידים ביתה...

אחד מהנושאים שהכי מטרידים את החילונים זה איך החרדים סוגרים שידוך... איך יכול להיות ששני אנשים שבכלל לא מכירים אחד את השני... פתאום... תוך כמה שעות... (שעה... או עשר... או חמש עשרה שעות מקסימום... כל קהילה וחובת ההשתדלות המקובלת אצלם) כבר סוגרים שידוך וכורתים ביניהם ברית לעולם... איך זה יכול להיות??? ובינינו... אפשר להבין אותם... בשכל הישר זה באמת בלתי הגיוני לחלוטין!!! הרי בינינו... כלנו מבינים שיש הבדל בין לקנות פלאפון לבין לקנות רכב... אדם שרוצה לקנות פלאפון הוא יוצא לשעתיים של "סידורים"... מברר מחירים... מסתובב בכמה חנויות... ותוך שעתיים יש לו פלאפון ביד... ואילו כשמדובר ברכב שעולה 40.000 שקל משום מה זה לא נגמר תוך שעתיים... אורך לו קצת יותר זמן עד שהוא מחליט איזה רכב לקנות והאם דווקא אותו... ולמה?? למה רכב אורך לקנות יותר זמן מאשר פלאפון?? **מסיבה פשוטה מאוד:** כי פלאפון עולה מקסימום 600 שקל אז על זה נאמר "מקסימום..." "מקסימום הפלאפון לא הכי טוב... נו... הההלך לי 600 שקל... נחליף פלאפון... אבל כשמדובר ברכב שעולה 40.000 שקל... זה כבר לא הולך "ברגל"... זה כבר כסף גדול... ממילא כאן אורך **יותר** זמן... כאן **יותר** מתלבטים... כאן מבררים **יותר**... חוששים **יותר**... ולא ממהרים... נו... אז מה תגיד כשמדובר בשידוך שזו העסקה הכי משמעותית בחיים... וזה הרבה הרבה הרבה יותר גורלי מ-40.000 שקל... אז מאוד הגיוני שזה יארוך הרבה יותר זמן מאשר לקנות רכב... ממילא אפשר מאוד להבין את הראש החילוני שלא מבין איך החרדים עושים את זה... ובינינו... אתה מבין לבד שכשאני אומר "ראש חילוני..." אני לא מדבר רק עליהם... אני מדבר גם עלינו... אני מדבר על עצמי בתור אלטער בחור (ליטאי שצריך לבד לקבל את ההחלטות הגורליות האלו בחיים לבד לבד...) שרעדתי מקבלת ההחלטה הכ"כ כ"כ כ"כ משמעותית ולא הייתי מסוגל להבין איך אפשר בכלל למצות כזו החלטה גורלית... ועוד בכ"כ קצת זמן...

זו שאלה שמלווה הרבה בחורים מבוגרים... ובינינו... זו שאלה שאלתית!!! נו... איך באמת??? אז זהו!!! שבשביל זה ברוך אלוהינו... שהבדילנו מן התועים ונתן לנו תורת אמת... ובשביל זה בפרשת בראשית התורה מדגישה לנו ש"זכר ונקבה בראם"!!! לומר לך שעל פי השקפת התורה השידוך שלך נולד כבר איתך!!! נוצר יחד איתך!!! השידוך שלך הוא לא משהו שצריך **כעת לייצר** אותו! אלא הוא מציאות שכבר קיימת!!! צריך רק **למצא** אותו... אתה מבין מה ההבדל התהומי בין **לייצר** שידוך לבין **למצא** שידוך???

ההבדל פשוט מאוד: אם מתחשק לי להרוויח מאה אלף שקל... כמה זמן צריך לעבוד ולהזיע עד שזה יקרה?? כמה זמן אורך לייצר מאה אלף שקל?? אוהו... צריך לעבוד כמה שנים טובות עד שיהיה לך מאה אלף שקל בידיים... לעומת זאת!!! אם כבר יש לי מאה אלף שקל... והם פשוט נאבדו לי... ואני כעת יצאתי לחפש אותם... כמה זמן אורך **למצא** מאה אלף שקל שנאבדו?? **למצא אורך שניה אחת בלבד!!!** שניה אחת שאתה עומד ואומר: הופה!!! הנה זה... הושב כספי והנה הוא באמתחתי... **הבנת מה ההבדל בין לייצר לבין למצא???**

פה נמצא ההבדל בין גישה של יהודי לשידוך לבין גישה של גוי... גוי צריך לייצר!!! לייצר את השידוך שלו! אוהו... לייצר שידוך זה סיפור שיכול לארוך כמה שנים טובות... לייצר שידוך בין איש ואשה זה סיפור מאוד מאוד ארוך ומורכב... ובינינו... כמעט בלתי אפשרי... אז זהו!!! שברוך ה'... בשביל זה אנחנו יהודים... ובדיוק בשביל זה התורה כ"כ מדגישה שזכר ונקבה בראם!!!! ללמד אותנו שכל אחד מאיתנו נולד כבר עם השידוך שלו... אתה ממש לא צריך לייצר קשר... לא צריך לייצר פה מערכת... לא!!! אלא מאי?? אתה בסה"כ צריך למצא!!! למצא את השידוך שכבר קיים!!! זה הכל! ובשביל למצא צריך בסה"כ רגע אחד מכוון!!! רגע אחד של ישוב הדעת ומיצוי של חובת ההשתדלות המקובלת שהנה... כזה ראה וקדש... **זה עולם אחר לגמרי לגמרי!!! זה גישה אחרת לגמרי בתחום השידוכים!!!** בחור ישיבה שיוצא לשידוכים מתוך גישה שהוא הולך לנסות לייצר פה כעת איזה מערכת... (ואם אני לא אצליח לייצר... אז כנראה שזה לא מתאים לי...) זה טומאמה!!! הוא צריך להוריד את הכיפה בתקופה הזו... ככה גוי נגש... ככה חילוני נגש לשידוך... אז מה כן?? צריך להגיע מתוך גישה שאני מנסה כעת **למצא** מי הוא זה שהקב"ה יעד לי שאיתו אני צריך לבנות מערכת... אבל לייצור?? כעת אני לא יוצר כלום!!! בדיוק כמו אדם שמחפש כסף שנאבד לו... הוא לא הולך כעת לייצר כסף חדש... (כשהוא מחפש הוא לא מקבל כסף לפי שעה ומנסה לייצר רווחים חדשים) הוא בסה"כ מחפש כסף שכבר שייך לו... אם הוא מוצא את הכסף מה טוב... ואם לא אז אין פה כלום... האם הבנת את ההבדל?? זה הבדל דק!!! אני מדגיש: זה הבדל דק!!! אבל תהומי!!! אני סומך עליך שתבין אותו בלי שאצטרך לחדד אותו עוד יותר... כי... כי אתה מבין לבד ש... שיותר ממה שקראתי לפניכם כתוב כאן... כמה שזה נראה לך הבדל הדק!!! אבל זה ממש המבדיל בין קודש לחול בין אור לחושך ובין ישראל לעמים... שאם התעכבת בשידוכים רק בשביל לשנות את צורת הגישה הזו דיין... זה כבר היה כדאי... (לא הייתי כותב את זה אם לא זו הייתה התגובה שלי בתור אלטער כשמעתי את זה והפנמתי...) יתן ה' שיזכו כל מעוכבי השידוכים למצא את זיווגם במהרה